

[Indenrigsministeren.]

Jeg vil dog i denne forbindelse gerne oplyse, at det levnedsmiddelinstitut, som det ærede medlem omtalte, og som det ved lov af 5. juni 1959 blev besluttet at oprette, og hvis opgave fortrinsvis skal være forskning og kontrol på disse områder, nu er færdigprojekteret, og bevilling til opførelse af instituttet vil formentlig blive søgt på forslag til finanslov for finansåret 1964-65. Når dette institut er færdigt og kommet i funktion, skulle vi her i landet have en bedre mulighed for at deltage i det internationale forskningsarbejde og foretage egne undersøgelser til værn for befolkningen mod eventuel sundhedsfare forårsaget af fremmede stoffer i levnedsmidler.

Jeg agter tillige i den nærmeste fremtid at benytte den hjemmel, der i § 5 i loven om et levnedsmiddelinstitut er givet indenrigsministeren til at nedsætte et ernæringsråd bestående af særligt sagkyndige til at følge forskningen inden for ernærings- og levnedsmiddelhigiejen samt til at virke som rådgiver for sundhedsstyrelsen og vedkommende ministerier i vigtigere sager på dette område.

Dette ernæringsråd vil bl. a. komme til at erklære sig om den forventede rapport om fremmede stoffer i levnedsmidler fra Verdenssundhedsorganisationens ekspertkomité, som jeg omtalte for lidt siden. Men også i problemer af den her omhandlede art vil ernæringsrådet kunne blive en støtte for sundhedsstyrelsen og de interesserede ministerier.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Skræppenborg-Nielsen* til indenrigsministeren:

„Hvad agter ministeren at gøre for at hindre voksende gener, da det meget store og fortsat stigende forbrug af detergenter (syntetiske vaskemidler) skaber store problemer for vore søer, vandløb og farvande?“

Skræppenborg-Nielsen: I tidsskriftet Vandteknik for oktober måned 1963 findes på side 51 en redaktionel artikel omhandlede de meget store problemer, som det stigende forbrug af detergenter — syntetiske

vaskemidler — skaber for vore søer, vandløb og farvande.

Nævnte artikel er en medvirkende årsag til, at jeg har stillet mit spørgsmål til den højtærede indenrigsminister. Af artiklen fremgår det, at ifølge Congressional Record-House for 17. januar 1963 har repræsentanten Henry Reuss i kongressen i USA introduceret et lovforslag, hvori det foreslås at forbyde salg i USA af syntetiske vaskemidler, som ikke kan dekomponeres effektivt og derfor forårsager skumning og andre gener, hvor afløbsvand — rensat eller urensat — udledes i søer, vandløb og farvande.

I kommentarerne til Henry Reuss' lovforslag kan man læse følgende med henvisning til Danmark — jeg beder om formandens tilladelse til et citat. Henry Reuss skriver:

„For nylig har jeg undersøgt detergentproblemet i områder, hvor forholdene er endnu værre end de værste her i landet, nemlig de tæt befolkede områder i Tyskland og Danmark.

Ved Helsingør, hvor prins Hamlet blev stillet over for sin myrdede faders genfærd, på fæstningsvoldene, hvorfra man har udsyn over havet, så jeg noget, som enten var genfærdets ectoplasma eller et gigantisk isbjerg, som kom sejlene fra nord. Med mit kendskab til oceanografi skulle det ikke kunne være isbjerge her, og det var det da heller ikke. Isbjerget var et bjerg af detergentskum, som flød roligt med strømmen.“

Ingen kan med bestemthed sige noget om, hvorvidt det gigantiske isbjerg af detergentskum, som Henry Reuss så ved Helsingør, alene var af dansk oprindelse. Det har for så vidt heller ikke så stor betydning, for faktisk er, at der i Mølleåen på Sjælland — stadig væk ifølge tidsskriftet Vandtekniks redaktionelle artikel — flere steder iagttages betydelige skumdannelser, som af vinden kan rives bort til gene for de omkringboende og for trafikanter, og ved åens udløb i Øresund ved Strandmøllen kan der til tider iagttages meget udbredte skumformationer, som selv for en let brise kan danse hen over vandoverfladen og samle sig til veritable skumbjerge.

Hertil kommer — og det er det værste — at mange af disse syntetiske vaskemidler